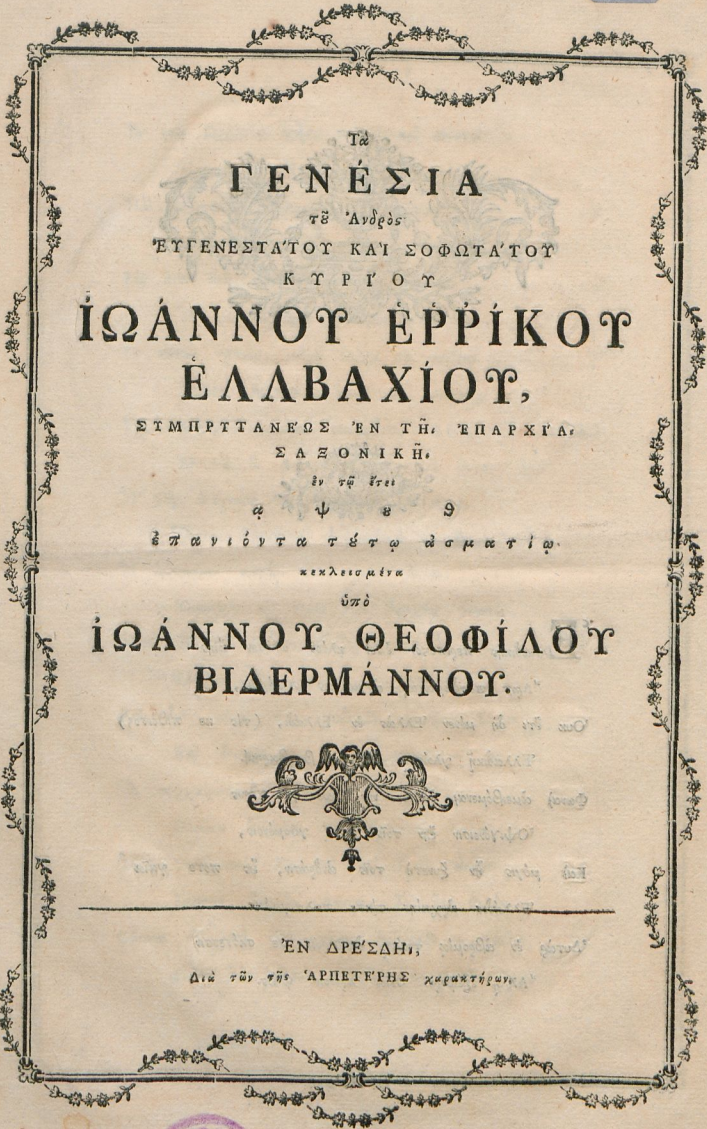

A. N. 57 (27)

Zb
660

Τῆ

ΓΕΝΕΣΙΑ

τῆ Ἀνθρῶς

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ
ΚΤΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΕΛΔΒΑΧΙΟΥ,

ΣΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ἘΝ Τῆ ἘΠΑΡΧΙΑ
ΣΑΞΟΝΙΚῆ.

ἔν τῷ ἔτει

α ψ ε θ

ἑξακισχίλια τετρακισχίλια

κεκλεισμένα

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΒΙΔΕΡΜΑΝΝΟΥ.

ἘΝ ΔΡΕΣΔΗ.

Διὰ τῶν τῆς ἈΡΧΙΕΡΕΪΕΩΣ χαρακτῆρων.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΕΛΛΑΔΑΧΙΟΥ.

ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ

Ἑλλαδικῆς περίπυτον ἔπει κλέος ἄλεσεν αἴης

Ἄρης πανδαμέτωρ ἀργαλέοις πολέμοις,

Ὅτι ἔτι δὴ μένει Ἑλλάς ἐν Ἑλλάδι, (τίς κε πιδύτοις)

Ἑλληνικῇ γλώσῃ μίγητο βαρβαρικῇ.

Φωνῇ ἀμειβόμεναι ἐδόκην νῦν, ἐδὲ γε γῆρας

Ὀφύγεισιν ἔην τοῖς ποτε γινόμενοις,

Καὶ μέγισ ἦν ζυγετῇ τοῖς ἀνδράσιν, ἔς ποτε γαῖα

Ἑλλάδος ἀρχαίης τίκτη παλαιγενέας.

Ἄυτὰς ἐν ἀβρομίᾳ ταύτῃ θνοφεροῖς τε σπύτεσσιν

Ἄλλη ἐξέφερον θεῖα πρόνοια φάεσ.

Ἐν γὰρ Γερμανίᾳ ἄνδρες πολλοὶ καὶ ἀγατοὶ
 Ἦκησαν σπεδῆ γράμματα Ἑλληνικά,
 Ἦδὲ ἐπιστροφάδην ἐξήλασαν περὶ ταῦτα,
 Ἄυτῶν ὡσεὶ κλέος πανταχῶ ἀμφιάχρον.
 Καὶ ἔτσι ἄνδρες κήνησαν εὐοίασιν ἀγραίς,
 Ὡν ἕξει ἀργύρεον Φαιδμίαν τε ὕδαρ.
 Ἐν τέτων σπαίῳ, μικρῶ ὀλίγω τε ἀριθμῶ
 Ἄγαλός ἐκλάμπεις ἥλιος ὡς ὕπατος,
ἙΛΛΑΒ᾽ΧΙΟΣ κριμῶς ὄνομαθεῖς, **ἌΝΕΡ ἌΡΙΣΤΕ,**
 Ἑλλάδα ὡς φοκέεις πατρίδα Σεῖο ἔχων.
 Ἦ γὰρ ἀναγνώση τις γνωμονῶν μελέτημα,
 Ὅθενκα Γοττήγγη ἀμφαγαπᾷ Σε ἔτι,
 Ἦ ἐθιμῶμεν σπεδῆ πεπυκασμένον ἄσμα,
 Ὅσαλχίε εἰς τιμὴν πρό βραχέος γεγονός,
 Ἠμᾶς δεῖ πάντας ὄντως ἐξεμολογήσαι,
 Ἑλλήνων σύνεσιν πᾶσαν ἀνατρέφειν.
 Καὶ διὰ ταῦτα γάρην πολλῶν ἀτάξιος ἄλλον
 Καὶ ἔλαχος καὶ ἔχεις ματεφίλων μερόπων,
 Ὅι συγχαιροντές Σε μοῖρας ἡμεροσύνη
 Πλείονα εὐχονται καὶ ἀτίνακτα καλά.
 Τέτο γενεθλιακόν Σε καὶ ἐμὲ ἡμερ ἀνάγει,
 Σήμερον ἀνάξον πάτα, Σε ὡς Φιλέει.
 Τέθενκα νῦν καὶ ἐγὼ μάλα ἐν σήθεσιν ἰάδην,
 Γινός, ὅτι ἐρωσεῖς σώματι ἡδὲ φρενί,

PK 26 6160

X 3439663

Καὶ ἀναμνηστικῶν, ὡς πρόφρον μοι παλαι ἦθες
Ὡς Νεοπίργη ἐν συμπολίτευμα πέλει.
Ὅου μόνον αὐτὰρ ἐμοὶ παρέχεις πολυφίλτατοι ἦτορ,
Ἄλλὰ καὶ εἰς υἱὸν τέτο ἔχεις συνεχές,
Ὅς μνήμων αἰεὶ πολλῶν ἐνεργεσιῶν
Ἐυφρον ἐυλογεῖ πᾶσαν ἔχει το χάρι.
Ἔψις δὲ Θεός Σοι ἀμέλγεται ἀντὶ ἐμεῖο,
Ἄντα παμειθεῖσθαι ἕσσα μοι ἀδυνατά.
Καὶ Σοι καὶ Ἀλλάχῳ δοῖη εὐήμερα πάντα,
Καὶ ἐν ἀπημοσύνῃ χαίρει, Ἐταίρει, ἀεὶ.

F.V. 57 (27)

Z 6
6160

Τὰ
ΓΕΝΕΣΙΑ
τῆ Ἀνδρῶν
ἘΠΙΤΕΝΕΣΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ
ΚΤΡΙΟΥ

ΝΝΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ
ΕΛΛΒΑΧΙΟΥ,

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ἘΝ Τῆ ΕΠΑΡΧΙΑ
ΣΑΞΟΝΙΚῆ.

Ἐν τῇ ἔτει
α ψ ε θ
γινόντα τέτρω ἀσματίω
κεκλωσμένα

ὑπὸ
ΝΝΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΒΙΔΕΡΜΑΝΝΟΥ.

ἘΝ ΔΡΕΣΔΗ,

